

Kúria

ítélete

Az ügy száma: Bhar.I.256/2023/8.

A határozat szintje: harmadfok

A tanács tagjai: Dr. Gimesi Ágnes, a tanács elnöke

Dr. Kardos Andrea, előadó bíró

Dr. Domonyai Alexa, bíró

Dr. Schmidt Péter, bíró

Dr. Tuba István Krisztián, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2023. június 6.

Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntette

Vádlottak: Terhelt1 és társai (Terhelt1 I. rendű,
Terhelt2 II. rendű vádlott)

Elsőfok: Fővárosi Törvényszék, 14.B.575/2019/54., ítélet, tárgyalás,
2022. március 4.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 1.Bf.152/2022/9., ítélet, nyilvános ülés,
2022. november 29.

A fellebbezések előterjesztői: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség,
Terhelt1 I. rendű vádlott védője

Rendelkező rész:

A költségvetési csalás büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség és Terhelt1 I. rendű vádlott védője által benyújtott másodfellebbezéseket elbírálva a Kúria a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.152/2022/9. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja,

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit két rendbelinek minősíti.

Terhelt2 II. rendű vádlottat 2 (két) év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

A Kúria egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] I. A Fővárosi Törvényszék a 2022. március 4. napján kihirdetett 14.B.575/2019/54. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont és (5) bekezdés b) pont]. Ezért az I. rendű vádlottat 3 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont és (5) bekezdés b) pont]. Ezért a II. rendű vádlottat 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a büntetés utólagos végrehajtásának elrendelése esetén a II. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség az I. rendű és II. rendű vádlott terhére, súlyosításért, az I. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, míg a II. rendű vádlottal szemben foglalkozástól eltiltás kiszabása és vagyoneklobzás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést. Terhelt1 I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért fellebbezett. A II. rendű vádlott és a védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.277/2022/2. számú átiratában az ügyészségi fellebbezést módosított tartalommal – az I. rendű és a II. rendű vádlott terhére súlyosításért, a II. rendű vádlottal szemben a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabása érdekében bejelentett jogorvoslati indítvány érintetlenül hagyása mellett – fenntartotta és azt is indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű és a II. rendű vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 345. §-ába ütköző közvetett tettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében is.

[5] A Fővárosi Ítéletábla mint másodfokú bíróság a 2022. november 29. napján kihirdetett 1.Bf.152/2022/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Az I. rendű és a II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében is. E vádlottak büntetését halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak. Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést pontosította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű és a II. rendű vádlott tekintetében helybenhagyta.

[6] **II.** 1. A másodfokú bíróság ítélete ellen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.277/2022/8. számon az I. rendű és a II. rendű vádlott terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés büntetés – és az I. rendű vádlott esetében a közügyektől eltiltás – tartamának felemelése érdekében, a II. rendű vádlott vonatkozásában közügyektől eltiltás és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabása végett jelentett be másodfellebbezést.

[7] Indokai szerint a kiszabott joghátrány a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetés-kiszabási elveknek nem felel meg, ugyanis nem tükrözi megfelelően Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyát, az elkövetők társadalomra veszélyességét és bűnösségük fokát, továbbá nincs arányban a súlyosító körülmények túlsúlyával sem. Kiemelte, hogy a kitartó elkövetés jelen ügyben kiemelkedő nyomatékkaal bír, hiszen az adóvizsgálat megindítását követően a II. rendű vádlott az I. rendű vádlott rábírására csak azért alapított új gazdasági társaságot, hogy a cselekményt folytatni tudja.

[8] Mivel az I. rendű és II. rendű vádlottak esetében a halmazati büntetésre tekintettel a középérték nyolc évre emelkedett, a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés nem igazodik a bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez. Érvéle szerint a Btk. 79. §-ában meghatározott speciális és generális prevenciós célok elérése érdekében a belső arányosságot szem előtt tartó, az I. rendű vádlottnak a bűncselekmény elkövetése során tanúsított vezető szerepét értékelő büntetés kiszabása indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása nélkül. Ennek megfelelően mindkét vádlott esetében hosszabb tartamú, az I. rendű vádlott tekintetében a középértéket elérő, a II. rendű vádlottnál pedig végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása szükséges.

[9] Tekintettel arra, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott huzamosabb időn át követte el a bűncselekményeket és az I. rendű vádlott ráhatására két különböző gazdasági társaság ügyvezetői pozícióját is ellátta, indokoltnak tartotta a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabását is. Ezt támasztja alá az is, hogy a II. rendű vádlott a költségvetési csalás büntettét önálló tettesként követte el, nemcsak "strómanként" vett részt a bűncselekményben, hanem az I. rendű vádlott útmutatása alapján tényleges tevékenységet végzett. Így a II. rendű vádlott is rendelkezett a számlázási láncolat alsó szintjén elhelyezkedő „missing trader” beszámoló gazdasági társaságok számlatömbjeivel, cégbélyegzőivel, rendeléseket adott le nevükben, továbbá részt vett a fiktív számlák kiállításában és a tévedésben lévő könyvelőnek történt átadásában is, aki ennek alapján készítette el az ÁFA bevallásokat.

[10] Indítványozta ezért az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés súlyosítását, ehhez igazodóan az I. rendű vádlott esetében a közügyektől eltiltás tartamának felemelését, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában közügyektől eltiltás és foglalkozástól eltiltás kiszabását.

[11] 2. A másodfokú ítélet kihirdetését követően az I. rendű vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd az I. rendű vádlott védője – törvényes határidőn belül – fellebbezést jelentett be elsődlegesen az I. rendű vádlott felmentése, másodlagosan büntetésének enyhítése iránt. I. rendű vádlott utóbb nem tett jogorvoslati nyilatkozatot.

[12] Az I. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában hivatkozott arra, hogy nem érthető, hogy a bíróság miből következtetett arra, hogy a cég1, a cég2, az cég3 és az cég4 ténylegesen nem végzett gazdasági tevékenységet, és e cégek irányítását a vádlottak látták el, továbbá rendelkeztek a társaságok bizonylatai felett, rendeléseket adtak le a nevükben, számlákat állítottak ki.

[13] Kiemelte, hogy az I. rendű vádlott mellett számos tanú is megerősítette: a cég1-nek, a cég2-nek, és az cég4-nek is volt meghatalmazottja a hűtőházban, a számlákat pedig a beszállítók képviselői állították ki. Álláspontja szerint a további tanúvallomásokból is az következik, hogy kívülálló személyek is ismerték a cégeket, vásároltak tőlük, találkozónkon vettek részt, vagyis tényleges gazdasági tevékenységet végeztek. Mindezen körülmények ellenére a bíróság mégis a beszerzések fiktív volta mellett foglalt állást és az I. rendű vádlott bűnösségét állapította meg, ugyanakkor számos kérdést megválaszolatlanul hagyott. Ebből eredően a tényállás szerinte nem teljes, mivel az nem különíti el a tényleges és nem valós gazdasági eseményeket.

[14] Hivatkozott arra is, hogy a cég5 és az cég6 számlájára történt teljesítések és az ebből származó készpénz I. rendű vádlottnak történő átadása „felesleges mellékszál”, amely nem köthető semmilyen bűncselekményhez.

[15] Végül hangsúlyozta, hogy az I. rendű vádlott személyi körülményei a kiszabott büntetés enyhítésére okot adnak. Az I. rendű vádlottnak fel nem róható időmúlás mellett utalt arra is, hogy az I. rendű vádlottnak a közelmúltban újabb gyermeke született, így már 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[16] 3. A másodfokú nyilvános ülésen a II. rendű vádlott és a védője tudomásul vette a másodfokú ítéletet.

[17] 4. A Legfőbb Ügyészség BF.627/2022/5. számú átiratában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség súlyosítás iránti fellebbezését azzal a módosítással tartotta fenn, hogy az I. rendű és II. rendű vádlottak közbizalom elleni cselekménye helyesen 2 rendbeli, közvetett tettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősül. A Legfőbb Ügyészség emellett az I. rendű vádlott védője által bejelentett fellebbezést a költségvetési csalás büntette alóli felmentés iránti indítvány tekintetében – mivel e vonatkozásban ellentétes döntés a másodfokú eljárásban nem született – törvényben kizártnak, egyebekbe alaptalannak tartotta.

[18] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem merítette ki a vádat, amikor az I. rendű és II. rendű vádlott bűnösségét a közvetett tettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében elmulasztotta megállapítani. A másodfokú bíróság ezért helyesen járt el, amikor az I. rendű és a II. rendű vádlott bűnösségét e bűncselekményben is kimondta, ugyanakkor tévedett a rendbeliséget illetően. Az I. rendű és a II. rendű vádlott két gazdasági társaság, vagyis két adóalany tekintetében, két különböző adójogviszony keretében valósította meg a fiktív számlák becsatolását is magában foglaló valótlan tartalmú adóbevallások benyújtását, így álláspontja szerint a cselekmény két rendbeli vétségnek minősül.

[19] Rámutatott arra is, hogy téves és önellentmondásos a másodfokú ítélet [65] bekezdésének érvelése, amely szerint a hamis magánokirat felhasználásának vétsége a költségvetési csalással heterogén alaki halmazatot képez, hiszen ebben az esetben csak a cselekmény jogi minősítése változna, azonban a bűnösség köre nem bővülne, így a Be. 615. § (2a) bekezdése értelmében nem nyílna meg a másodfellebbezés lehetősége. Ehelyett megítélése szerint arról van szó, hogy a fiktív számlák könyvelésben szerepeltetése – a tévedésben lévő könyvelő felhasználásával – időben megelőzte az azok alapján elkészített áfa-analitika létrejöttét és az arra alapított adóbevallások elkészítését. Ezért a fiktív számlák könyvelésben felhasználásával folytatólagos egységet alkotó valótlan tartalmú adóbevallások benyújtása és a költségvetési csalás bűncselekményének valótlan tartalmú nyilatkozattal történt megvalósítása nem valóságos alaki halmazatot, hanem valóságos anyagi halmazatot alkot.

[20] A Legfőbb Ügyészség a büntetés kiszabása tekintetében indítványozta az I. rendű és II. rendű vádlottak terhére további súlyosító körülményként értékelni a többszörös halmazatot

is. Kiemelte, hogy a büntetési tételkeret öt évtől tizenkét évig terjed, a középérték tehát 8 év 6 hónap, így a cselekmények tárgyi súlyára, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességére, a bűnösség fokára, a súlyosító körülmények nyomatkára tekintettel a büntetési célok elérése érdekében hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása szükséges. Utalt arra is, hogy a szervező, irányító szerepet betöltő I. rendű vádlott nem először került összeütközésbe a törvénnyel, a vele szándékegységben cselekvő II. rendű vádlottal a cselekményeiket hosszú időn át, rendszeres haszonszerzési céllal, több cég fiktív számláit és két gazdasági társaságot is felhasználva követték el, ezért az enyhítő szakasz alkalmazására nincs lehetőség. Álláspontja szerint az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben az ítélet belső arányosságát szem előtt tartó, legalább a különös részi minimumot elérő tartamú szabadságvesztés és ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltás kiszabása szükséges, míg a II. rendű vádlott esetében mellőzhetetlen a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás alkalmazása.

[21] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség indítványozta, hogy a Kúria a Be. 620. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésén, a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a másodfokú ítéletet változtassa meg, az I. rendű és a II. rendű vádlottak közbizalom elleni cselekményét 2 rendbeli közvetett tettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítse, az I. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztést és közügyektől eltiltást, a II. rendű vádlottal szemben – a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezés mellőzésével – hosszabb tartamú szabadságvesztést, továbbá ehhez igazodó közügyektől eltiltást szabjon ki, valamint a II. rendű vádlottat tiltsa el a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól. Egyebekben a Fővárosi Ítéletábra ítéletét az I. rendű és a II. rendű vádlottak tekintetében hagyja helyben.

[22] 5. A II. rendű terhelt védője a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség fellebbezésére és a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor védenre tekintetében a jelentős időmúlásra tekintettel nem tartotta szükségesnek a foglalkozástól eltiltás kiszabását. E tekintetben indokoltan vette figyelembe, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott sem a bűncselekmények elkövetése előtt, sem azt követően nem került összeütközésbe a törvénnyel, és most már nincs is módja hasonló jellegű bűncselekménnyel kapcsolatba kerülni; érvelését a másodfokú bíróság is osztotta.

[23] Hangsúlyozta, hogy a II. rendű vádlott élethelyzete megváltozott, az I. rendű vádlottal fennállt életközössége megszakadt, tettét megbánta, a jövőben bizonyára jogkövető magatartást fog tanúsítani. Kiemelte, hogy a II. rendű vádlott egyedül neveli kiskorú gyermekét, jelenleg kertészként dolgozik, gazdasági társaságban nem tag, nem ügyvezető. Mindezek alapján a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[24] 6. A harmadfokú bíróság nyilvános ülésen határoz, ha az ítélet ellen a vádlott terhére jelentettek be fellebbezést vagy a nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, a vádlott, a védő vagy a fellebbező indítványozza [Be. 621. § (2) és (3) bekezdés]. A jelen ügyben az ügyészség az I. rendű és II. rendű vádlott terhére fellebbezést jelentett be, ezért a Kúria nyilvános ülésen bírálta el a fellebbezéseket.

[25] A Legfőbb Ügyészség képviselője a perbeszédében a fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. A fellebbezés joghatályossága szempontjából kiemelte, hogy az irányadó tényállás a valóltan számláknak az áfa analitikában történő felhasználását is rögzíti, így a hamis magánokirat felhasználása esetén a költségvetési csalástól eltérő jogviszonyokról és eltérő időbeliségről van szó, így a két bűncselekmény egymással valóságos anyagi halmazatban áll, ami a harmadfokú eljárást megalapozza. Egyebekben az írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően szólalt fel.

[26] Az I. rendű vádlott védője a fellebbezését és annak írásban előterjesztett indokokolását fenntartotta.

[27] A II. rendű vádlott védője az írásban előterjesztett észrevételét és indítványát ugyancsak változatlanul fenntartotta.

[28] Terhelt2 II. rendű vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy a terhére rótt bűncselekményeket megbánta és az elhúzódo büntetőeljárást is büntetésként élte meg.

[29] **III.** A Kúria megállapította, hogy a fellebbviteli főügyészség fellebbezése részben alapos, míg az I. rendű vádlott védőjének fellebbezése részben törvényben kizárt, részben alaptalan.

[30] 1. A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a vádlott, az ügyészség és a védő [Be. 616. § a)-c) pont]. Az ügyészség és az I. rendű vádlott védője által bejelentett fellebbezések ekként arra jogosulttól származnak, benyújtásukra a törvényes határidőn belül került sor.

[31] 2. A másodfokú bíróság ítélete ellen akkor van helye fellebbezésnek a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést hozott [Be. 615. § (1) bekezdés]. Ellentétes döntésnek minősül, ha a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett [Be. 615. § (2) bekezdés c) pont].

[32] Ugyanakkor a Be. 615. § (2a) bekezdése – 2021. január 1. napjától – akként rendelkezik, miszerint nem tekinthető ellentétes döntésnek, ha a vádlott egy cselekménye több bűncselekményt valósít meg, és erre figyelemmel a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés megváltoztatásának lett volna helye.

[33] A Be. 615. § (3) bekezdés szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást (az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést is ideértve a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést; az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése, a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti indítványt, illetve a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezését; a felmentő ítélet, valamint a megszüntető határozat indokolásának tartalmát).

[34] A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel a másodfokú ítéletnek a Be. 615. § (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[35] Mindezek alapján, ha a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben is megállapította, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést hozott, úgy ítélete ellen fellebbezésnek van helye. Fellebbezéssel azonban csak az ellentétes döntés, illetve a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezése vagy része támadható, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A másodfokú ítéletnek egyéb rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek (EBH 2018.B.27.II.).

[36] Ha azonban nem változik a bűnösség köre (a vádirati tényállásban vád tárgyává tett cselekmények), pusztán a cselekmények eltérő anyagi jogi megítéléséről van szó, úgy nincs helye másodfellebbezésnek, a harmadfokú eljárás lehetősége nem nyílt meg. Nincs helye tehát harmadfokú felülbírálatnak a másodfokú ítéletben megállapított olyan bűncselekmény kapcsán, ami a vádlott terhére már az elsőfokú bíróság által megállapított bűncselekménnyel alaki halmazatban áll, mivel a másodfokú ítéleti változtatás nem eredményezett a bűnösség kérdésében eltérő döntést, csupán annak a cselekménynek a minősítését érintette, amelyben az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét megállapította (EBH 2018.B.27.IV., BH 2020.101., BH 2019.73.).

[37] 3. A fentiek alapján a harmadfokú bíróságnak elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében a másodfokú bíróság – büntetőjogi főkérdésben – hozott-e a harmadfokú felülbírálatot megalapozó ellentétes döntést. Ennek eldöntésekor annak van, hogy a tényállásban leírtak alapján a költségvetési csalás és a hamis magánokirat felhasználásának vétsége anyagi vagy alaki halmazatot képez-e.

[38] Anyagi halmazat állapítható meg, ha az elkövető több magatartása több bűncselekményt valósít meg, míg alaki halmazat, ha az elkövető egy magatartása valósít meg több bűncselekményt és a halmazat valódi. A halmazat csak abban az esetben látszólagos, ha az egyik bűncselekmény törvényi tényállása szükségszerűen és teljes egészében magába foglalja a másikat. Amennyiben azonban az adott bűncselekmény csak bizonyos elkövetési magatartások esetén vonja maga után szükségszerűen a másik bűncselekmény megvalósulását, a halmazat valódi lehet (BH 2021. 299.)

[39] A csalás (és a költségvetési csalás), illetve az annak eszközcselekményeként elkövetett közokirat-hamisítás vagy hamis magánokirat felhasználása – a következetes bírói gyakorlat szerint – valódi alaki halmazatot képez (EBH 2017.B.18., EBH 2019.B.6.IV., BH 2013.176.).

[40] Abban az esetben tehát, ha a költségvetési csalás büntettként felrótt magatartás tévedésbe ejtéssel és valótlan tartalmú magánokiratok benyújtásával valósul meg, az ilyen módon történő megtévesztés – mivel a tévedésbe ejtés a hamis magánokirat felhasználásán kívül más módon is megvalósítható – a költségvetést károsító bűncselekménynek nem szükségképpen eleme, így a költségvetési csalás büntette és a hamis magánokirat felhasználásának vétsége egymással valóságos alaki halmazatban áll.

[41] Jelen ügyben az ítéleti tényállás szerint az I. rendű és a II. rendű vádlott közreműködése folytán tévedésben lévő tanú15 a valótlan tartalmú számlákat szerepeltette a társaság áfa analitikájában, és azokra adólevonási jogot alapított {elsőfokú ítélet [36],[39],[41] és [42] bekezdés}. Ez jelentette az adófizetési kötelezettség tekintetében valótlan nyilatkozattétellel történt megtévesztő magatartást. Ezt azonban a tényállásból kiolvashatóan időben megelőzte a fiktív számlák könyvelésbe való beállítása (azaz felhasználása), így az időben elkülönülő többletmagatartás miatt a közbizalom elleni és költségvetést károsító bűncselekmény halmazata anyagi. Ebből következik, hogy a Be. 615. § (2a) bekezdése szerinti kizáró feltétel nem állt be, a másodfokú ítéletnek a hamis magánokirat felhasználása vétségében való marasztaló rendelkezésével további bűnösség megállapítására került sor, mely a bűnösség kérdésében való ellentétes döntés, ami a Be. 615. § (2) bekezdés c) pont szerinti másodfellebbezés jogát mindkét vádlott tekintetében megnyitotta.

[42] 4. A Kúria ennek megállapítása után vizsgálta, hogy a másodfellebbezések joghatályosak-e.

[43] A Be. 615. § (3) bekezdése értelmében fellebbezés sérelmezheti

a) az ellentétes döntést, illetve

b) kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[44] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek – a Legfőbb Ügyészség által módosított – fellebbezése mindkét vádlott vonatkozásában a hamis magánokirat felhasználása vétségének rendbeliségét támadta, valamint szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés súlyosítására irányult, így az a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja alapján joghatályos.

[45] Az I. rendű vádlott védője egyrészt sérelmezte a hamis magánokirat felhasználása vétségére vonatkozó ellentétes döntést, másrészt megismételte a költségvetési csalás büntette

körében a másodfokú eljárásban előadott álláspontját és az I. rendű vádlott felmentésére tett indítványt, harmadrészt a kiszabott büntetés enyhítését célozta.

[46] Tekintettel arra, a Fővárosi Ítélet tábla a költségvetési csalás büntetése vonatkozóan ellentétes döntést nem hozott, az I. rendű vádlott védőjének másodfellebbezése a Be. 615. § (5) bekezdésébe ütközik, ezért ebben a részében törvényben kizárt, míg a fennmaradó részében Be. 615. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján joghatályos.

[47] 5. A felülbírálat terjedelmét a Be. 618. §-a határozza meg, amelynek (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság

a) a másodfokú bíróság ítéletének

aa) a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését,

ab) azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és

b) az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást

arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[48] Joghatályos és teljes körű másodfellebbezés esetén a harmadfokú bíróság felülbírálati jogköre a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontja szerint a tényállás megalapozottságára is kiterjed. Ehhez képest a Be. 618. § (3) bekezdés alapján a harmadfokú bíróság a másodfellebbezés joghatályossága esetén is csak azt bírálhatja el, hogy a másodfokú bíróság ítélezésének alapjául elfogadott tényállás alapján a bűnösség megállapítása és a cselekmény jogi minősítése helytálló-e, ugyanakkor a tényállás felülbírálatára – melyet az I. rendű terhelt védője célzott – nincs törvényes lehetőség.

[49] E rendelkezések alapján a harmadfokú felülbírálat során a fellebbezésektől függetlenül mind az első-, mind a másodfokú eljárás kapcsán vizsgálni kell az eljárási szabályok megtartását. Egyebekben a felülbírálat csak a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntésre, illetve az ezzel összefüggő, a törvényben megjelölt rendelkezésekre terjedhet ki.

[50] A Be. 618. § (2) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság emellett hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

[51] IV. 1. A felülbírálat tárgya elsőként az eljárási szabályok, azon belül a feltétlen, majd a relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartása, ezt követte a teljes körű felülbírálattal érintett tényállás megalapozottságának vizsgálata.

[52] Az elsőfokú és másodfokú bíróság az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le. A Kúria nem észlelt a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezést von maga után. Ilyen okra egyébként a fellebbezések sem hivatkoztak. Ugyancsak nem valósult meg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértés sem.

[53] 2. Az I. rendű vádlott védőjének fellebbezése az ellentétes döntést is támadta [Be. 615. § (3) bekezdés a) pont], ezért a sérelmezett ellentétes döntés alapjául szolgáló, a hamis magánokirat felhasználása vétségére vonatkozó tényállás megalapozottságára is kiterjedő, teljes körű felülbírálatnak volt helye a harmadfokú eljárásban.

[54] Mivel Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott terhére az ügyészség fellebbezést jelentett be, a harmadfokú eljárásban a súlyosítási tilalom nem érvényesült [Be. 595. § (1) bekezdés 1. mondat 2. fordulat].

[55] A Be. 618. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel nem támadható költségvetési csalás büntette vonatkozásában – a tényállás

megalapozottságának ellenőrzése nélkül – kizárólag a bűnösség és a minősítés megállapításának helyességét vizsgálta.

[56] A harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan [Be. 619. § (1) bekezdés].

[57] A harmadfokú felülbírálat során azt kell vizsgálni, hogy a másodfokú bíróság által az ítélezésének alapjául elfogadott, az általa tett kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadónak tekintett tényállás megalapozott-e, lévén a másodfokú bíróság határozatát a Be. 591. § (1) bekezdése szerinti főszabálynak megfelelően az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásra alapítja.

[58] A másodfokú ítélet megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében döntően helyes tényállást állapított meg, melyet a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében részben az iratok tartalma, részben a nyilvános ülésen elhangzottak alapján csak kisebb mértékben kellett pontosítania, illetve kiegészítenie a személyi körülmények, valamint az elsőfokú ítélet C) tényállási pontját érintően {másodfokú ítélet [43] bekezdés}.

[59] A Be. 619. § (3) bekezdés a) pontja szerint a harmadfokú bíróság a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető.

[60] A Kúria a másodfokú bíróság által kiegészített tényállást a hamis magánokirat felhasználása bűncselekményét érintően döntően megalapozottnak tartotta, ugyanakkor a Be. 619. § (3) bekezdés c) pontja alapján annak kiegészítését tartotta szükségesnek – az ítéletszerkesztési hibából eredően az elsőfokú ítélet indokolásának [98] bekezdésében elhelyezett – azon megállapítással, mely szerint a gazdasági társaságok ügyvezetésének feladatát Terhelt2 II. rendű vádlott Terhelt1 I. rendű vádlott kérésére vállalta el, és tevékenységét az I. rendű vádlott irányítása alatt végezte. E megállapításnak jelentősége van a közbizalom elleni bűncselekmény minősítése körében, ugyanis az I. rendű és II. rendű vádlottak bűncselekményben vállalt pontos szerepének megítéléséhez szükséges a kapcsolatrendszerük rögzítése is a tényállásban.

[61] Ezzel a kiegészítéssel a tényállás hiánytalan és megalapozott, a harmadfokú eljárásban irányadó.

[62] Az I. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolásában vitatta a közbizalom elleni bűncselekményre vonatkozó bizonyítékok értékelését.

[63] A tényállást támadó védelmi fellebbezés kapcsán a Kúria kiemeli, hogy a tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, mely szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, és szabad értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[64] A Kúria egyetértett azzal a másodfokú ítéletben tett megállapítással, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, a tényállás megállapítása során valamennyi bizonyítékot számba vett, azokat az iratok tartalmának megfelelően ismertette, egymással összevetette, és a logika szabályainak megfelelő következtetést vont le arra, hogy az áfa-bevallásban szerepeltetett számlák valótlan tartalmúak voltak.

[65] Az I. rendű terhelt védője a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül támadta a megalapozottá tett tényállást, mely eredményre nem vezethetett.

[66] 3. A Kúria ezt követően a harmadfokú eljárásban irányadó tényállás alapján vizsgálta a jogi minősítés törvényességét a sérelmezett ellentétes döntés tekintetében, valamint a fellebbezéssel nem érintett, költségvetést károsító bűncselekmény vonatkozásában.

[67] 3.1. A Fővárosi Ítéltábla helytállóan állapította meg Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk. 345. §-ába ütköző közvetett tettesként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében is, azonban tévedett e bűncselekmény rendbeliségét illetően.

[68] A büntetőeljárás Be. 5. §-ában megfogalmazott egyik alapelve, hogy a büntetőeljárásban a vád, a védelem és az ítélezés elkülönül.

[69] A Fővárosi Ítéltábla helyesen rögzítette, hogy az ítélezés alapja a vád, a bíróság vád alapján ítélezik, és a vádhoz kötött [Be. 6. § (1) bekezdés], ami azt jelenti, hogy a vádról döntenie kell (ki kell mérítenie), de a vádon túl nem terjeszkedhet [Be. 6. § (2) bekezdés]. Ebből következik, hogy a tettazonosság elve, mely szerint a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz [Be. 6. § (3) bekezdés].

[70] Az eljárási törvény a bíróság kötelezettségévé teszi a valósághű tényállás megállapítását [Be. 163. § (2) bekezdés], és ennek során a vádirati – illetve első-, másodfokú ítéleti – tényállás pontatlanságainak és hiányosságainak a helyesbítését, kiegészítését.

[71] A vád történeti tényállásában nem szereplő olyan tény megállapítása, amely eredményeként a bűncselekmény minősített esetét, vagy más, a vád történeti tényállása tényei alapján eredetileg meg nem állapítható bűncselekmény törvényi tényállását is megállapíthatóvá tenné, a vádon történő túlterjeszkedést jelent. Abban az esetben azonban, ha a vádirat tényállása tartalmazza a cselekmény minősítéséhez szükséges körülmény alapjául szolgáló tény, úgy a bíróságnak nem csak joga, de kötelessége is az általa megállapított, megalapozott tényállásban foglalt cselekmény törvényes minősítése akkor is, ha az a vád minősítéstől eltér (BH 2022.258.II.).

[72] Jelen ügyben ez utóbbiról van szó, ugyanis a vádirati tényállás a másodfokú bíróság által megállapított közbizalom elleni bűncselekmény(ek) valamennyi tényállás elemét tartalmazza, így a vádelv nem sérült azzal, hogy a bíróság az ügyészség által nem minősített bűncselekményt is az I. rendű és a II. rendű vádlottak terhére róta.

[73] A Btk. 345. §-ában szabályozott hamis magánokirat felhasználásának vétségét valósítja meg, aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot használ.

[74] Ahogyan arra a Kúria korábban már utalt, amennyiben a konkrét elkövetési magatartás kifejtése során a költségvetési csalás és a hamis magánokirat felhasználása törvényi tényállási elemei is megvalósulna, a két bűncselekmény egymással halmazatban állapítandó meg, ami jelen ügyben – ahogyan arra a Kúria az ellentétes döntés megléte kapcsán rögzítette – valóságos anyagi halmazatot eredményezett.

[75] Az irányadó tényállás alapján kétségtelen, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott is közreműködött abban, hogy tanú15 könyvelő a valótlan tartalmú számlákat – erről nem tudva – a könyvelésben feltüntesse. Helyesen rögzítette az ítéltábla, hogy az I. rendű és II. rendű vádlott már ezzel a magatartással megvalósította hamis magánokirat felhasználásnak bűncselekményét, hiszen a nem valós gazdasági eseményekről kiállított számlák átadása harmadik személy részére megtörtént, ennek könyvelésben, majd az áfa analitikában történt rögzítése joghatás kiváltására alkalmas volt. Az I. rendű és II. rendű vádlottaknak ezzel

nyilvánvalóan az volt a céljuk, hogy ezek a fiktív számlák később az áfa bevallásokban is szerepeljenek és azokra adólevonási jog legyen alapítható.

[76] A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett a bűncselekmény, ha az elkövető, ha ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el. A hamis magánokirat felhasználása vétségének közvetlen értelemben vett sértettje nincs. E bűncselekmény védett jogi tárgya a közbizalom, legszorosabb értelemben a magánokiratok bizonyító erejébe vetett bizalom, így e deliktum a hamis magánokirat felhasználása az ügyleti forgalomnak, a magánokiratok bizonyító erejére támaszkodó biztonságához fűződő társadalmi érdeket védi. Így a folytatólagosság megítélése során a megsértett jogviszonynak van jelentősége, ha az azonos, akkor az azonos sértett sérelmére elkövetést meg lehet állapítani. Így a következetes ítélkezési gyakorlat alapján a hamis magánokirat felhasználása folytatólagosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú – ugyanazon vagy több – magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják, és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak {Kúria Bfv.I.1396/2019/6. [92]-[95] bekezdés}.

[77] Ennek megfelelően helyesen ismerte fel a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű és II. rendű vádlottak magánokirat-hamisítási cselekményeit a folytatólagosság törvényi egységébe kell vonni, mivel azokat az I. rendű és II. rendű vádlottak ugyanazon célból és azonos sértett megtevesztésére történt felhasználással valósították meg (BH 2002. 210.II.).

[78] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy hamis magánokirat felhasználásnak vétségét az I. rendű és II. rendű vádlottak tévedésben levő személy, a könyvelő felhasználásával közvetett tettesként valósították meg.

[79] A másodfokú bíróság helyesen hivatkozott a közbizalom elleni bűncselekmény rendbeliségét illetően kialakult egységes bírói gyakorlatra, azonban tévedett, amikor e cselekményeket egy rendbelinek minősítette. Egyértelmű, hogy a bűncselekmény rendbeliségét nem a felhasznált okiratoknak, hanem azoknak a jogviszonyoknak a száma határozza meg, amelyekben a felhasználásra sor kerül. Az irányadó tényállás alapján az I. rendű és a II. rendű vádlott két gazdasági társaság (cég7 és cég8), azaz két adóalany, következésképpen két különböző adójogviszony keretében valósította meg fiktív számlák felhasználásával a valótlan tartalmú adóbevallások benyújtását, ezért a közvetett tettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége két rendbelinek minősül.

[80] 4. A fellebbezéssel nem érintett költségvetési csalás büntette vonatkozásában a Kúria megállapította, hogy az I. rendű és II. rendű vádlott bűnösségére levont következtetés helyes, a bűncselekmény minősítése, a közvetett tettesi elkövetői alakzat megállapítása törvényes. Az e körben adott jogi indokolás helytálló, kiegészítést nem igényel.

[81] A bűncselekmények minősítése és a büntetés kiszabása során a bíróságok a Btk. 2. §-ára figyelemmel helyesen alkalmazták az elkövetéskori büntető törvényt, figyelemmel arra, hogy egyik vádlott tekintetében sem eredményezne enyhébb megítélést az elbíráláskor hatályos Btk. alkalmazása.

[82] 5. Az ügyészségi fellebbezés súlyosításra, míg az I. rendű vádlott védőjének fellebbezése másodlagosan a büntetés enyhítésére is irányult, a büntetékiszabás kérdésére pedig a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a harmadfokú felülbírálat kiterjed.

[83] Az első- és másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében az enyhítő és a súlyosító körülményeket helyesen tárta fel. A súlyosító körülményeket – a rendbeliség megváltozására

tekintettel – a kettőnél több bűncselekmény halmazatával kell csupán kiegészíteni (56/2007. BK vélemény III.6.).

[84] A Kúria megállapította, hogy a bíróságok a büntetés kiszabása körében értékelhető körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelték. Bár a másodfokú bíróság az I. rendű és a II. rendű vádlottak bűnösségét további bűncselekményben is megállapította, azonban a büntetést nem súlyosította.

[85] Az I. rendű és II. rendű vádlottal szemben a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdése szerint kiszabható halmazati büntetési tételkeret – mely öt évtől tizenkét évig terjed – nem vitásan jelentős tárgyi súlyt mutat. A Btk. 80. § (2) bekezdése alapján az irányadó középérték nyolc év hat hónap.

[86] Az első- és másodfokú bíróság nem tévedett, amikor az I. rendű és II. rendű vádlottal szemben – a bűnösségi körülményekre, a cselekmények tárgyi súlyára és személyi társadalomra veszélyességükre figyelemmel – szabadságvesztést szabott ki.

[87] A harmadfokú bíróság kiemeli, hogy az elkövetési érték a minimumhoz áll közelebb, emellett jelen ügyben az időmúlásnak is kiemelkedő tárgyi súlya van. Ezért – a 2/2017. (II. 10.) AB határozat által meghatározott követelmények alapján – az eljárás elhúzódását is az I. rendű és II. rendű vádlott javára érkeelve az eljáró bíróságok helyesen láttak lehetőséget a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a büntetési tételkerest alsó határát el nem érő mértékű szabadságvesztés kiszabására.

[88] Tény, hogy a súlyosító körülmények köre az I. rendű és II. rendű vádlottnál is bővült, azonban a kisebb tárgyi súlyú bűncselekmény rendbeliségének megváltoztatása miatt előállt többszörös halmazat a szabadságvesztés büntetés súlyosítását nem indokolta, ugyanakkor az I. rendű vádlott védője által célzott enyhítést sem tette lehetővé.

[89] A Kúria az I. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés büntetés mértékéhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítására sem látott alapot.

[90] Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú és a másodfokú bíróság meggyőző indokát adta annak, hogy esetében a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. A Kúria is úgy ítélte meg, hogy a II. rendű vádlott javára jelentkező enyhítő tényezők túlsúlya, az alanyi bűnösségi körülmények között a bűncselekmény elkövetésekor fennállt élethelyzete és az azóta megváltozott életvezetése miatt a felfüggesztő rendelkezés mellőzése nem volt indok. E vonatkozásban annak is jelentősége volt, hogy a II. rendű vádlott gazdasági társaságban tisztséget nem tölt be és ellene újabb büntetőeljárás nem indult. A próbaidőnek a Btk. 85. § (2) bekezdésében adott keretek közötti maximális tartamban való meghatározása kellően kifejezi a bűncselekmény társadalomra veszélyességének fokát.

[91] A Fővárosi Ítéletábra a II. rendű vádlott tekintetében az előzetes mentesítés lehetőségét a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban foglalt alkotmányos követelményre tekintettel vizsgálta és megalapozottan foglalt állást akként, hogy ennek alkalmazására – érdemesség hiányában – nem kerülhet sor.

[92] A Kúria ugyanakkor nem osztotta a másodfokú bíróság álláspontját a foglalkozástól eltiltás kiszabása körében.

[93] A Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján a foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el.

[94] A Btk. 54. § a) pontja alapján foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője.

[95] Az irányadó tényállás alapján rögzíthető, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott a cég7 és a cég8 vezető tisztségviselői feladatait huzamosabb ideig és ténylegesen is ellátta, ennek keretében – ahogyan arra az ügyészség is utalt – a számlázási láncolat alsó szintjén

elhelyezkedő beszámlázó gazdasági társaságok nevében rendelkezéseket adott le és ő is rendelkezett azok számlatömbjeivel, cégbélyegzőivel. Emellett e büntetési nem kiszabásánál annak is jelentősége van, hogy az újabb cég alapítására kifejezetten az adóvizsgálat megindítását követően a költségvetést károsító és közbizalom elleni bűncselekmények folytatása érdekében került sor.

[96] Mindezek alapján a Kúria – az ügyészi indítvánnyal egyetértve – az egyéni bűnmegelőzési célok megvalósulása és a generális prevenció érvényre juttatása érdekében a gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltás kiszabását indokoltnak tartotta azért, hogy a II. rendű vádlott a jövőben hasonló bűncselekményt ne kövessen el.

[97] A büntetés tartamának meghatározására a Btk. 53. § (2) bekezdés 1. mondata alapján az időmúlás figyelembevételével került sor.

[98] 6. A harmadfokú bíróság a hivatalból vizsgálándó egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések körébe tartozó szabálysértést nem észlelt [Be. 618. § (2) bekezdés, Be. 671.§].

[99] V. Mindezek alapján a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján az I. rendű és II. rendű vádlott vonatkozásában – a rendelkező rész szerint – megváltoztatta, egyebekben a másodfellebbezésekkel támadott határozatot a Be. 623. §-a szerint helybenhagyta.

[100] A Kúria ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. június 6.

Dr. Gimesi Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Kardos Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.152/2022/9. számú ítélete a Kúria mint harmadfokú bíróság Bhar.I.256/2023/8. számú ítéletében foglalt változtatásokkal Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában 2023. június 6. napján jogerős és Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2023. június 6.

Dr. Gimesi Ágnes s.k.
a tanács elnöke